

бѣше горделивъ, за тѣй рече: кой е мой комшіа? сирѣчь, кой е като мене праведенъ и добродѣтеленъ? А христосъ за да мѣ докажи чи само оный е добродѣтеленъ, който показва помощь на сиромасыте въ нѣждно време, рекалъ мѣ въ притча съ челоувѣка, който впадналъ въ разбойницы, какъ го заминалъ свѣщенника и діакона, и какъ го помиловалъ Самаранина, и го занесалъ на хана да го цѣри. А тѣй сичкото рекалъ христосъ за себе си: защото, челоувѣка който впадна въ разбойницы, той е Адамъ, който като сгрѣши впадна въ діаволските рѣцѣ, които го ураниха съ разны грѣхове, и го оставиха едвამъ живъ споредъ дѣшата: защото та е безсмертна. Като наказаха тѣлото мѣ съ разны болести, трѣдове и смѣръть, оставиха само дѣшата мѣ безсмертна и си отидоха. Послѣ миналъ свѣщенника и діакона, но нищо не мѣ помогнали: сирѣчь, мина моисеовъ законъ и пророцыте предъ христа, поискаха да управѣтъ челоувѣцыте, но не можиха: защото, кръвъта на жертвыте не была възможна да очисти челоувѣчските грѣхове, понеже моисей и пророцыте не додоха да спасатъ но да проповѣдатъ спасителя. И тѣй като доди надъ него Самаранина, сирѣчь: христосъ, когото наричаха хората самаранинъ, като доди на землата и стана челоувѣкъ, да исцѣри челоувѣчските грѣхове, обваръа нашыте дѣшевны раны (грѣховете) и ги пола съ кѣно и масло, сирѣчь: съ милость и правосѣдіе, или съ крѣщеніе и причащеніе, и натвари насъ на своѣ скотъ и занесалъ ни въ хана, сирѣчь: пріалъ на своето тѣло нашыте грѣхове, и занесалъ ни въ свѣтаа церковь, която пріемва пазичника, грѣшника, мытара и сѣкиго, оставилъ ны въ нея и далъ два сребарника, сирѣчь: ветхѣа и новыа завѣтъ на ханжіата, сирѣчь. на апостолыте и церковните слѣжители, когато са възнесалъ на небо, и рекалъ: колкото повечь разнесете отъ васъ, азъ като дода на второ пришествіе, ще ви платѣ. Тѣй апостолыте и дрѣгитѣ подиръ тѣхъ владыцы и учители много трѣдъ разнесли, като проповѣдвали на челоувѣцыте слово вожіе за тѣхното спасеніе, но христосъ за тѣхныа прѣдъ ще имъ даде царство небесное, и ще имъ рече на второ пришествіе: добри слѣги и вѣрни, които са трѣдихте усердно, влѣзните сега въ мое-то царство и са веселете безкрайно. Когато скършилъ христосъ притчата, попиталъ законника кой е комшіа отъ тримата на оновоа, който бѣше впадналъ въ хайдѣцыте? той рече: който мѣ показа милость. А христосъ мѣ каза: иди и ты праки тѣй. Съ тѣзи рѣчи христосъ навчава и насъ, да бѣдеме милостиви, и да помагаме на сѣкиго въ нѣждно време. Кога видиме нѣкого сиромаша, голъ, гладенъ, слабъ, боленъ, да не го заминеме като свѣщенника и діакона, но да мѣ помогнеме като самаранина споредъ силата си, да са помолиме на